

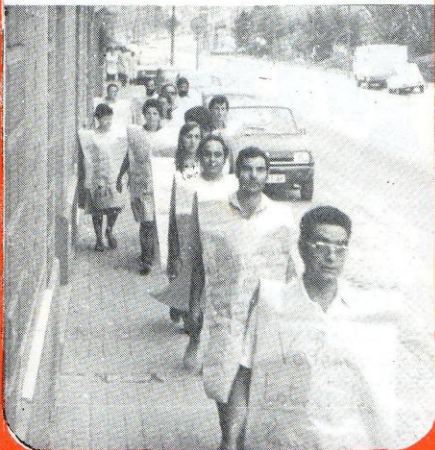
el maresme

setmanari d'informació

MATARÓ, DEL 7 AL 13 DE SETEMBRE DEL 1979/ANY 4/NUM. 88/EPOCA 2/50 PTES.

Mataró

**27 mestres
a peu
a Barcelona**

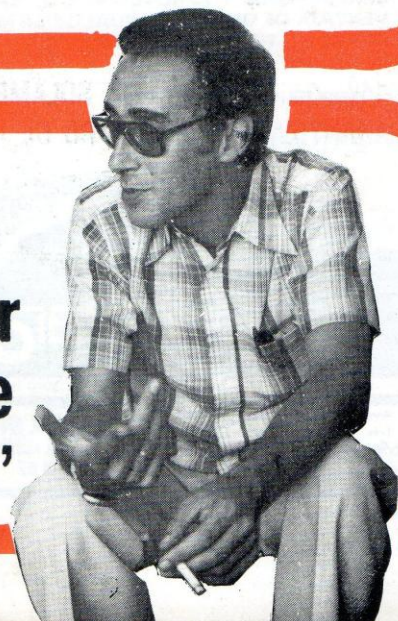

Mataró

**MESURES DE
SEGURETAT
CIUTADANA
TINDREM
091**

DE CAP A PEUS
JERONI MARSAL

Alcalde de Vilassar de Mar
"Ningú no es pensava que
aconseguiriem l'alcaldia"

La responsabilitat personal del fet sexual

PERE HORTOS

Dins el contexte força complicat d'una col·lectivitat en la qual hi ha coincidència de diverses edats i la desigual oportunitat d'adquirir uns coneixements elementals, el comportament sexual pot esdevenir més pragmàtic que no pas deductiu. Es a dir: Cadascú pot cercar allò que li ofereix més avantatges que no pas maldecaps. Si s'origina una situació conflictiva, la consideració crítica del fet sexual es farà després, amb tota una càrrega ben feixuga de penediments i justificacions derivats d'un històric còdig moral característic de la nostra civilització occidental.

Allò que s'amaga a tots —i s'ha amagat durant segles— en la qüestió sexual, és la realitat de la suficiència de la responsabilitat personal, quan aquesta responsabilitat s'origina lluny de còdigs moralistes i ensems arbitraris, i es basa en l'adquisició i comprensió de coneixements ben clars i objectivables posats a l'abast de tothom.

Des del punt de vista científic no hi ha pas establerta una "normativa" per al comportament sexual; no existeix un còdig tipificat com a "normal.. al qual fer

referència dels nostres actes. Hi ha una connotació de possibilitats expressives i un intent d'interpretació psico-social d'elles que afavoreixi el coneixement de la pròpia complexitat personal. El fet humà es prou complicat i l'anàlisi dels factors que hi incideixen possibilita cada vegada més, entendre els obstacles que s'oposen a la realització de la llibertat sexual fonamentada en la responsabilitat personal. Cal observar, inclús des del punt de vista històric, com el còdig moralista occidental no ha sorgit pas d'haver entès les necessitats de la persona,

sinó que s'ha imposat com a "normativa" a la qual fer referència dels nostres actes.

D'aquesta arrelada contradicció ve la dificultat de poder assenyalar, en un determinat comportament sexual, on s'inicia la responsabilitat personal o la responsabilitat d'una civilització. A estones es veu més clar establir un "procés a la civilització occidental" que no pas un "procés individual". El desconeixement perllongat de tots els aspectes de la sexualitat humana, ha possibilitat de forma inconscient, establir una genitalitat pràctica, en la qual, de no sorgir alguna circumstància excepcional pot frustrar tota una realització personal.

Tanmateix, estem a l'inici de poder valuar amb una certa perspectiva històrica, les conseqüències psicològiques d'una sistematitzada desinformació al llarg les darreres dècades. I sense aprofundir massa, hi ha un fenomen sociològic que encara te vigència: l'absurda tendència a comentar i condemnar (sense cap mena de criteri racional) el comportament sexual dels altres, sense tenir en compte els

fets sexuals d'un mateix. Cal veure, dins el nostre contexte històric més recent, de quina manera més subtil, la responsabilitat personal no ha esdevingut exigència prioritària a nivell subjectiu, en les qüestions de la sexualitat. En quant s'accepta per mimetisme les actituds d'un mode de fer general, l'inseriment dins aquest camp provoca una progressiva pèrdua de l'actualització de la responsabilitat personal, arribant a veure com a sexuals les satisfaccions genitals obtingudes. En aquest tarannà, s'arriba també a poder considerar el conjunt d'experiències personals com a única font útil per a conèixer la dimensió de la sexualitat. Tot això suposa l'existència d'una òptica deformadora que si no hi ha correcció adequada, obstaculitza la comprensió de les diverses formes d'actualitzar una sexualitat per altres persones, diferents de la nostra forma de fer. En definitiva, s'afavoreix de forma inconscient, el manteniment de la incomunicabilitat en la generació actual, tot reforçant de retop un codi moral que no ens ajuda gens a entendre el fet humà.

Per tot això, actualment, quan s'està disposat a redreçar l'estudi de la sexualitat partint dels estudis fets aci a Catalunya, l'any 1933 per en Jeroni de Moragas i d'altres metges i pedagogs, cal tenir en compte que hi han molts aspectes més importants que no pas la fisiologia dels genitals per a donar una dimensió científica de la sexualitat. Hem de pensar que una de les característiques fonamentals de tota dictadura és la necessitat de devaluar la persona i necessitat d'enterbolir la comprensió de la seva identitat, mitjançant la por, la repressió i la desinformació. Ara tenim de partir d'un "sota zero", de forma inevitable.

Bibliografia:
 —EVOLUCIO SEXUAL DE L'INFANT. Jeroni Moragas. "Monografies Mèdiques". núm. 85. Barcelona, 1935.
 —GUIX, elements d'acció educativa. núms. 21-22. Barcelona, 1979. ●